

Sase rugaciuni la care Dumnezeu raspunde intotdeauna

Autor: Herringshaw, Mark

Editura: LIFE PUBLISHERS

Cod de bare: 9789737908469

URL produs:

https://librariaonline.ro/practice_si_timp_liber/spiritualitate/diverse/sase_rugaciuni_la_care_dumnezeu_raspunde_intotdeauna-herringshaw_mark-life_publishers-p10036903

Descriere produs

Aude Dumnezeu rugaciunile tale? Le raspunde El? Si daca raspunsul nu vine asa cum te-ai asteptat, inseamna ca nu te-ai rugat suficient sau corect?

Este in regula sa ne rugam pentru motive care par egoiste? Poate un simplu „Doamne, ajuta-ma!” sa fie o rugaciune adevarata? Are valoare o rugaciune spusa in graba, in mijlocul unei zile aglomerate, la fel ca o rugaciune rostita cu atentie, in liniste si cuvinte bine alese?

In Sase rugaciuni la care Dumnezeu raspunde intotdeauna, Mark Herringshaw si Jennifer Schuchmann pornesc de la intrebarile si framantarile pe care multi oameni le au atunci cand se roaga, dar nu primesc raspunsul pe care il asteapta.

Folosind exemple din Biblie, istorie si cultura contemporana, autorii arata ca rugaciunea nu inseamna respectarea unei

formule perfecte si nici rostirea unor cuvinte anume. Mai importanta este relatia cu Dumnezeu si felul in care aceasta relatie ne transforma perspectiva asupra vietii si asupra raspunsurilor pe care le primim.

Cartea te provoaca sa privesti rugaciunea dintr-un unghi diferit. Poate ca unele rugaciuni pe care le consideri fara raspuns au primit deja un raspuns, doar ca nu l-ai recunoscut. Poate ca problema nu e...

Șase
3 RUGĂCIUNI
la care
DUMNEZEU
răspunde
ÎNTOTDEAUNA

**Rezultatele pot varia*

*Mark Herringshaw &
Jennifer Schuchmann*

Six Prayers God Always Answers, Romanian

Copyright © by Mark Herringshaw and Jennifer Schuchmann

Romanian edition © 2008 by Life Publishers International

with permission of Tyndale House Publishers, Inc.

All rights reserved.

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:

© 2010 Life Publishers International

Springfield, Missouri, SUA

și Life Publishers Romania

Str. Ioan Corneli nr. 4, Oradea, România

Tel. (0359) 322 744, (0359) 177 636, 0744 624 236

E-mail: liferom@rdslink.ro, Website: www.liferomania.ro

Toate drepturile rezervate.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Tehnoredactarea: *Daniel Ardelean*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HERRINGSHAW, MARK

Șase rugăciuni la care Dumnezeu răspunde întotdeauna/ Mark
Herringshaw and Jennifer Schuchmann. - Oradea : Life, 2010

ISBN 978-973-7908-46-9

821.111-97=135.1

Romanian Edition.

Printed in Romania by *Tipografia Leș*

Satu Mare

Tel. (0361) 427 428

CUPRINS

1. Rugăciunea nu funcționează	7
2. Biroul de tranzacții al Bursei de Mărfuri din Chicago . . .	25
3. Forme stupide, culori ciudate, gâturi încovoiate și fără dopuri	47
4. Rugăciunea la care Dumnezeu răspunde rareori	65
5. Violatori, criminali și „De ce are el locul de lângă geam?”	87
6. Capitolul 11	111
7. Rugăciunea pe care Dumnezeu nu vrea să o audă	135
8. „Adevărat, adevărat vă spun aceste lucruri : fiți egoiști” . . .	157
9. „Vă rog, domnule, mai vreau niște terci!”	181
10. Rugăciunea la care Dumnezeu urăște să răspundă — dar va răspunde	201
11. „Unii se rugau unui Dumnezeu pe care nici măcar nu Îl cunoșteau”	223
<i>Note</i>	237
<i>O recunoaștere a rugăciunilor care deja au primit răspuns . . .</i>	245
<i>Despre autori</i>	249

1

RUGĂCIUNEA NU FUNCȚIONEAZĂ

RUGĂCIUNEA NU FUNCȚIONEAZĂ.

Dumnezeu face lucrurile să funcționeze.

Nu-i așa că de multe ori suntem atât de confuzi?

Credem că există o anumită formulă pe care trebuie să o urmăm—o modalitate corectă de a ne ruga. Dacă ne rugăm cum trebuie, Dumnezeu va răspunde. Este ca și cum achităm costul corect al expedierii unei scrisori după ce rata dolarului s-a schimbat: achitarea costului corect asigură expedierea scrisorii. Dar când nu primim răspuns la rugăciuni credem că am greșit undeva. Ne-am rugat „greșit.” Există numeroase modalități prin care puteam greși—nu am achitat costul corect (a se citi: fapte bune); nu am scris destinatarul corect (ne-am adresat lui Isus când trebuia să ne rugăm lui Dumnezeu); sau am uitat să sigilăm plicul (cu o promisiune că vom fi mai buni pe viitor).

Dacă așa gândești, cartea pe care o ții în mână nu este pentru tine. Noi nu credem că există o cale *corectă* sau *greșită* de a ne ruga. Bineînțeles că literatura biblică, istoria bisericii și tradiția creștină ne pun la îndemână câteva linii orientative minunate când avem nevoie de un model de urmat în rugăciune, dar rămâne adevărul că rugăciunea nu este nimic altceva decât comunicarea cu Dumnezeu. Unii dintre noi preferăm notițe de mână elaborate, scrise elegant pe hârtie de calitate ireproșabilă. Alții preferă mesajele text cu cuvinte abreviate care nu sunt corecte din punct de vedere gramatical (și pe care părinții să nu le poată descifra).

Dar indiferent de felul *cum* ne rugăm, nu rugăciunea este cea care schimbă lucrurile. *Dumnezeu este cel care schimbă lucrurile.*

Și uneori uităm acest lucru.

Suntem atât de prinși în propriile noastre așteptări cu privire la cum ar trebui să arate și ce mireasmă ar trebui să poarte rugăciunea încât, atunci când căutăm răspunsul lui Dumnezeu, ne limităm sfera la categoria plicurilor primite oficial în poștă și care arată de nota 10, când poate Dumnezeu ne răspunde printr-o beza, prin surâsul unei bătrâne ori printr-un lucru atât de neașteptat încât nici nu îl observăm.

Uitați-vă la exemplul învățătoarei de la grupa de școală duminicală, care își roagă tinerii elevi să dibuiască răspunsul la o întrebare.

– Bine, copii. Mă gândesc la ceva maro, pufos, care sare din copac în copac. Știe cineva la ce mă gândesc?

Nu răspunde nimeni, așa că mai încearcă o dată.

– Ei bine, are coada stufoasă, se joacă în grădină și este foarte greu de prins. Acum știți la ce mă refer?

Copiii rămân în continuare tăcuți.

Exasperată, învățătoarea mai încearcă o ultimă dată.

– Deci, este vorba despre un animal mic care mănâncă alune. Știe cineva la ce mă refer?

În cele din urmă, Bobby ridică mână.

– Doamna învățătoare, știu că răspunsul corect este Isus, dar mie mi se pare foarte tare că vorbiți despre o verigă.

Din primele noastre experiențe de la biserică am învățat că este mai bine să te prezinți cu soluțiile corecte decât să fii autentic. Așa că nu este nicio mirare că atunci când vine vorba de rugăciune preferăm să spunem cuvintele corecte, să urmăm formula corectă și să ne asumăm poziția desemnată, chiar și când ni se pare un fals.

DESTINAT EȘECULUI

Indiferent de competențele sau succesul nostru de la locul de muncă, de acasă sau de la școală și făcând abstracție de premiile

și distincțiile dobândite, noi continuăm să experimentăm situații pe care simțim că nu le putem controla. Viața ne aduce numeroase înșiruiuri de momente intense, pline de frumusețe, durere, nedreptate, confuzii și deznădejdi care ne duc dincolo de capătul puterilor și ne lasă în căutarea cuiva sau a ceva.

Niciodată nu avem destul.

Niciodată nu e îndeajuns de bine.

În mod continuu ne găsim deficitari.

Viața este anevoioasă și deseori părem insuficient de bine echipați pentru provocările ei.

Dar dacă lucrurile stau în felul acesta cu bună știință?

Se poate ca noi să fi fost destinați eșecului pe cont propriu?

Dar dacă acest Creator al universului a conceput o lume care să fie atât de complicată încât priceperea oamenilor ce-o locuiesc să nu o poate cuprinde? Atât de complicată încât ei să nu poată trăi în ea fără ca să ceară ajutor?

Cum ar arăta această lume?

Ar fi o lume plină de oameni deznădăjduiți și nevoiași.

Și toată lumea s-ar ruga.

RECUNOAȘTEȚI SAU NU—VĂ RUGAȚI

Jordan este băiatul american obișnuit de doisprezece ani, interesat de baschet, jocuri video și comunicarea cu prietenii săi prin mesaje scrise. Viața lui este complicată, iar jucăriile lui sunt sofisticate.

În timp ce se afla acasă la un prieten, Jordan găsește o carte pentru copiii care învață să umble, carte care îi captează atenția. Acea carte cuprindea șase mașinuțe magnetice din carton care puteau fi fixate și mutate pe suprafața paginii. Concepută ca o carte interactivă pentru copiii până la doi ani, jucăria era așezată pe masă până când Jordan a găsit-o. El a deschis-o, a scos mașinile și a ținut cu tot dinadinsul să le încerce pe fiecare pagină a cărții.

Când Lily, fetița de unsprezece ani din casă, l-a văzut jucându-se cu cartea frățiorului ei mai mic nu s-a putut abține să nu-i spună:

– O, Jordan, te joci cu cartea unui bebeluș.

În loc să se simtă rușinat, Jordan s-a întors înspre Lily și i-a spus:

– O, dar și tu știi că te joci cu ea când nimeni nu e prin preajmă.

Faptul că s-a roșit instantaneu și zâmbetul discret pe care l-a schițat au dat de înțeles ce ea nu voia să recunoască—faptul că ea se joacă cu jucăriile frățiorului ei.

Și de ce nu? Unele lucruri sunt prea irezistibile. Poate nu vrem să recunoaștem asta, dar rugăciunea este unul din acele lucruri cu care mulți dintre noi se joacă atunci când nimeni nu e prin preajmă. În special când suntem disperați.

Când Emily a împlinit treispezece ani, ea a împrumutat un lănțisor valoros de la o prietenă, intenționând să-l înapoieze. Când a observat că lănțisorul a dispărut a intrat în panică. Mai întâi și-a răscolit camera căutându-l cu înfrigurare. Apoi s-a pornit prin casă. În cele din urmă întreaga familie a început să ajute la căutare.

Emily era îngrozită, și pe bună dreptate. În mijlocul potopului de lacrimi, a izbucnit:

– Doamne, ajută-mă! Unde se află lănțisorul? A tras aer în piept de vreo două ori și fața ei relaxată reflecta o pace stranie care a cuprins-o. Un gând i-a trecut prin minte. A fugit pe coridorul de lângă camera sa, a deschis dulapul și a început să caute o anume pereche de jeanși de care uitase. Acolo, în buzunarul pantalonilor de blugi, a găsit lănțisorul.

Aceste două întâmplări—o rugăciune azvârlită în aer și o intuiție instantanee care a rezolvat problema—s-au petrecut îndeajuns de aproape una de cealaltă pentru ca orice persoană rațională să-și poată da seama de legătura dintre ele, și poate chiar de o conexiune veritabilă de cauză-efect.

Întâmplările de acest gen au loc atât de des în istoria noastră încât am ajuns să credem prin conștiința colectivă că rugăciunea chiar face diferență în lumea reală. Astfel că ne rugăm.

Și se pare că dintotdeauna oamenii s-au rugat.

RUGĂCIUNI DIN ISTORIE

Strămoșii noștri scrijeleau rugăciunile pe pereții catacombelor:

„Fie ca Dumnezeuul Bizonului să ne facă victorioși la vânătoare.”

„Fie ca Cel de Dincolo de Nori să ne trimită ploaie.”

„Fie ca Mâna care Mișcă Stelele să-mi înlătore durerea sufletului.”

Multe dintre minunile arhitecturale construite de către civilizațiile din valea marelui fluviu care străbătea Egiptul, Mesopotamia, India și China, precum și cele din munții și cetățile-state din pădurile Americii Centrale și de Sud sunt structuri religioase. În acele lumi atât de îndepărtate de a noastră, acțiunile oamenilor erau învelite în mireasma rugăciunii.

Când Adunarea Constituțională a nu-atât-de-unitelor State ale Americii s-a întrunit la Filadelfia în mai 1787, proaspăta națiune avea nevoie de un guvern competent, dar puțini ar fi pus rămașag pe faptul că fostele colonii învrăjbite vor forma „Statele Unite ale Americii.”

O dispută aprinsă s-a declanșat pe parcursul a mai multor săptămâni. O parte a delegației din New York deja pornise spre casă. Alții se pregăteau să le urmeze. Într-un moment de răscruce, un Ben Franklin, bătrân de zile, se ridică în picioare clătinându-se. La acea vreme, Franklin era cel mai distins și cel mai realizat american în viață. Cu toate că era un deist care îmbrățișase ideologia Iluminismului și teoria care susținea existența unei separări insurmontabile între Dumnezeu și lumea fizică, Franklin i-a stârnit pe gâlcevitorii săi confrăți din delegații cu următorul apel :

La începutul litigiilor cu Marea Britanie, când eram expuși pericolului aveam timp de rugăciune zilnic în această încăpere pentru a cere Protecția Divină. Rugăciunile noastre, domnilor, erau auzite și ni s-a răspuns cu mare har. Toți dintre noi care eram angajați în acel efort trebuie să fi observat providența